

Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România

(Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995)

OBS: Modificată și completată prin:

- Legea nr. 304/2007 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 784 din 19 noiembrie 2007)
- Legea nr. 180/2007 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 413 din 20 iunie 2007)
- Legea nr. 172/2006 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 436 din 19 mai 2006)
- Ordonanța de Urgență nr. 61/2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 562 din 30 iunie 2005), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 897 din 07 octombrie 2005);
- Legea nr. 172/2004 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 473 din 26 mai 2004)
- Ordonanța nr. 27/1997 (ABROGATĂ, DE LEGEA nr. 32/2000)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - În România, activitatea de asigurare se desfășoară sub forma asigurărilor facultative și obligatorii, precum și a operațiunilor de reasigurare, de societăți comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și societăți de reasigurare, denumite în continuare asiguratori, respectiv reasiguratori.

Art. 2. - În asigurarea facultativă raporturile dintre asigurat și asigurator, precum și drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de asigurare.

Art. 3. - În asigurarea obligatorie raporturile dintre asigurat și asigurator, drepturile și obligațiile fiecărei părți sunt stabilite prin prezenta lege.

Art. 4. - Este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule.

Art. 5. - Asigurarea obligatorie se practică numai de asigurătorii autorizați de Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare.

Asigurătorii care au primit autorizarea prevăzută la alineatul precedent au obligația să realizeze asigurarea, eliberând un înscris probator al asigurării.

Art. 6. - Operațiunile de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea și primirea unor riscuri pe piața internă și internațională de asigurări.

Cedarea în reasigurare pe piața internațională se va face numai în măsura în care riscurile care fac obiectul reasigurării nu pot fi plasate pe piața internă.

În operațiunile de reasigurare, raporturile dintre reasigurat și reasigurator, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de reasigurare.

Art. 7. - Persoanele fizice și juridice române încheie contractele de asigurare cu societăți stabilite în România, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practică pe piața internă.

Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare face publică lista societăților autorizate să funcționeze în România și felurile de asigurări practicate.

Art. 8. - Constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea si plata despagubirilor si a sumelor asigurate se efectueaza în conditiile legii, pentru asigurarile obligatorii sau ale contractului de asigurare, în cazul asigurarilor facultative.

CAPITOLUL II

Contractul de asigurare

Sectiunea 1

Încheierea contractului. Drepturi si obligatii

Art. 9. - Prin contractul de asigurare, asiguratul se obliga sa plateasca o prima asiguratorului, iar acesta se obliga ca, la producerea unui anume risc, sa plateasca asiguratului sau beneficiarului despagubirea sau suma asigurata, denumita în continuare indemnizatie, în limitele si în termenele convenite.

Art. 10. - Contractul de asigurare se încheie în forma scrisa si va cuprinde:

- numele sau denumirea, domiciliul sau sediul partilor contractante;
- obiectul asigurarii: bunuri, persoane si raspundere civila;
- riscurile ce se asigura;
- momentul începerii si cel al încetarii raspunderii asiguratorului;
- primele de asigurare;
- sumele asigurate;
- alte elemente care stabilesc drepturile si obligatiile partilor.

Contractul de asigurare nu se poate dovedi prin martori, chiar daca exista un început de dovada scrisa.

Art. 11. - Dovada încheierii contractului de asigurare rezulta si din emiterea si trimiterea unui document de asigurare, cum ar fi polita sau certificatul, cererea de plata a primei ori din înscrisul prin care se manifesta vointa asiguratorului de a încheia contractul.

Art. 12. - Documentul de asigurare poate fi, dupa caz, nominal, la ordin sau la purtator.

Art. 13. - Persoana care urmeaza sa încheie asigurarea este obligata sa raspunda în scris la întrebările formulate de asigurator, cu privire la împrejurările esențiale referitoare la risc, pe care le cunoaste.

Daca împrejurările esențiale privind riscul se modifica în cursul executării contractului, asiguratul este obligat sa comunice în scris asiguratorului schimbarea.

Art. 14. - Daca, înainte de a începe obligatia asiguratorului, riscul asigurat s-a produs sau producerea lui a devenit imposibila, precum si în cazul în care, dupa începerea obligatiei asiguratorului, producerea riscului asigurat a devenit imposibila, contractul se reziliaza de drept.

Art. 15. - Plata primelor se face la sediul asiguratorului sau al împuternicitilor sai, în lipsa unei alte clauze înscrise în contractul de asigurare, stabilita între parti.

Art. 16. - Dovada platii primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind polita de asigurare, chitanta, dispozitia de plata sau alt document probator al platii.

Art. 17. - Dacă nu s-a convenit altfel, contractul de asigurare se reziliaza în cazul în care sumele datorate de asigurat, cu titlu de prima, nu sunt platite în termenul prevazut în contractul de asigurare.

Art. 18. - Asiguratorul are dreptul de a compensa primele ce i se datoreaza pâna la sfârșitul anului de asigurare, în temeiul oricarui contract, cu orice indemnizatie convenita asiguratului sau beneficiarului.

Art. 19. - Asiguratul este obligat sa comunice asiguratorului producerea riscului asigurat, în termenul prevazut în contractul de asigurare.

În caz de neîndeplinire a obligatiei prevazute la alineatul precedent asiguratorul are dreptul sa refuze plata indemnizatiei, daca din acest motiv nu a putut determina cauza producerii evenimentului asigurat si întinderea pagubei.

Art. 20. - În cazurile stabilite prin contractul de asigurare, în asigurarile de bunuri si de raspundere civila, asiguratorul nu datoreaza indemnizatie, daca riscul asigurat a fost produs cu intentie de catre asigurat sau catre beneficiar ori de catre un membru din conducerea persoanei juridice asigurate, care lucreaza în aceasta calitate.

Dispozitiile alineatului precedent se aplica, daca partile convin, si în cazul în care riscul asigurat a fost produs de catre:

- a) persoanele fizice majore care, în mod statornic, locuiesc si gospodaresc împreuna cu asiguratul sau beneficiarul;
- b) prepusii asiguratului sau ai beneficiarului.

Art. 21. - În cazul în care contractul de asigurare este modificat, prin acordul partilor, denuntat ori este reziliat, plata ori, dupa caz, restituirea primelor se va face conform contractului de asigurare sau hotarârii judecatoresti.

Art. 22. - În limitele indemnizatiei platite în asigurarile de bunuri si de raspundere civila, asiguratorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurarii contra celor raspunzatori de producerea pagubei.

Asiguratul raspunde de prejudiciile aduse asiguratorului prin acte care ar împiedica realizarea dreptului prevazut la alineatul precedent.

Asiguratorul poate renunta, în totalitate sau în parte, la exercitarea dreptului prevazut la alin. 1, conform contractului de asigurare, cu exceptia cazului când paguba a fost produsa cu intentie.

Art. 23. - Asiguratorul poate opune titularului sau detinatorului documentului de asigurare ori tertului sau beneficiarului, care invoca drepturi derivând din acesta, toate exceptiile care sunt opozabile contractului initial.

Sectiunea a 2-a Asigurarea de bunuri

Art. 24. - În asigurarea de bunuri, asiguratorul se obliga ca la producerea riscului asigurat sa plateasca asiguratului, beneficiarului desemnat sau celor în drept o despagubire.

Art. 25. - Asiguratul trebuie sa aiba un interes cu privire la bunul asigurat.

Art. 26. - Asiguratul este obligat sa întretina bunul asigurat în bune conditii si în conformitate cu dispozitiile legale, în scopul prevenirii producerii riscului asigurat.

Asiguratorul are dreptul sa verifice modul în care bunul asigurat este întretinut.

În cazurile prevazute în conditiile de asigurare, la producerea riscului, asiguratul este obligat sa ia, pe seama asiguratorului si în cadrul sumei la care s-a facut asigurarea, potrivit cu împrejurarile, masuri pentru limitarea pagubelor.

Art. 27. - Despagubirile ce se platesc de asigurator se stabilesc în functie de starea bunului din momentul producerii riscului asigurat.

Despagubirile nu pot depasi valoarea bunului din momentul producerii riscului asigurat, quantumul pagubei si nici suma la care s-a facut asigurarea, daca nu s-a prevazut altfel în contractul de asigurare.

În contractul de asigurare poate fi stipulata o clauza conform careia asiguratul ramâne propriul sau asigurator pentru o fransiza sau o suma determinata care nu se despagubeste de catre asigurator.

Art. 28. - În cazul în care contractul de asigurare s-a încheiat pentru o suma asigurata, inferioara valorii bunului, despagubirea convenita se reduce corespunzator raportului dintre suma prevazuta în contract si valoarea bunului, daca nu s-a convenit altfel prin contract.

Art. 29. - În cazul existentei mai multor asigurari încheiate pentru acelasi bun, fiecare asigurator este obligat la plata, proportional cu suma asigurata si pâna la concurenta acesteia, fara ca asiguratul sa poata încasa o despagubire mai mare decât prejudiciul efectiv, consecinta directa a riscului.

Asiguratul are obligatia sa declare existenta altor asigurari pentru acelasi bun la asiguratorii diferiti, atât la încheierea contractului de asigurare, cât si pe parcursul executarii acestuia.

Art. 30. - În lipsa de prevedere contrara în contractul de asigurare, în cazul în care bunul asigurat este înstrainat, contractul de asigurare se reziliaza.

Sectiunea a 3-a

Asigurarea de persoane

Art. 31. - În asigurarea de persoane, asiguratorul se obliga ca, la producerea riscului asigurat, sa plateasca o suma asigurata.

Asigurarea în vederea unui risc privind o alta persoana decât aceea care a încheiat contractul de asigurare se poate încheia potrivit contractului de asigurare.

Art. 32. - Suma asigurata se plateste asiguratului sau beneficiarului desemnat de acesta. În cazul decesului asiguratului, daca nu s-a desemnat un beneficiar, suma asigurata se plateste mostenitorilor asiguratului, în calitate de beneficiar.

Art. 33. - Desemnarea beneficiarului se poate face fie la încheierea contractului, fie în cursul executarii acestuia, prin declaratia scrisa comunicata asiguratorului ori prin testament.

Înlocuirea sau revocarea beneficiarului se poate face oricând în cursul executarii contractului, în modul prevazut la alineatul precedent.

Art. 34. - Daca asiguratul nu a dispus altfel, atunci când sunt mai multi beneficiari desemnati, acestia au drepturi egale asupra sumei asigurate.

Art. 35. - Asiguratorul nu datoreaza suma asigurata, daca riscul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului în termen de 2 ani de la încheierea contractului de asigurare ori prin comiterea cu intentie de catre asigurat ori beneficiar a unor fapte grave prevazute în contractul de asigurare.

Daca un beneficiar a produs intentionat decesul asiguratului, suma asigurata se plateste celorlalti beneficiari desemnati sau mostenitorilor.

Art. 36. - În asigurările la care se constituie rezerve de prime, asiguratul poate sa înceteze plata primelor cu dreptul de a mentine contractul la o suma asigurata redusa sau de a-l rezilia, solicitând restituirea rezervei constituite, conform contractului de asigurare.

Art. 37. - Asiguratul poate sa ceara repunerea în vigoare a asigurării la care se constituie rezerva de prime, în cazurile prevazute în contractul de asigurare.

Art. 38. - Suma asigurata de datoreaza, independent de sumele convenite asiguratului sau beneficiarului, din asigurările sociale, de repararea prejudiciului de catre cei raspunzatori de producerea, precum si de sumele primite de la asigurator în temeiul asigurării obligatorii de raspundere civila pentru pagubele produse prin accidente de autovehicule.

Creditorii asiguratului nu au dreptul sa urmareasca suma asigurata convenita beneficiarului.

Art. 39. - Prin contractul de asigurare se poate prevedea ca sumele asigurate sa fie platite asiguratilor pe baza de amortizare sau în alte modalitati.

Art. 40. - Drepturile asiguratilor asupra sumelor rezultând din rezerva de prime ce se constituie la asigurările de persoane pentru obligatii de plata scadente în viitor nu sunt supuse prescriptiei.

Sectiunea a 4-a

Asigurarea de raspundere civila

Art. 41. - În asigurarea de raspundere civila, asiguratorul se obliga sa plateasca o despagubire pentru prejudiciul de care asiguratul raspunde în baza legii fata de tertele persoane pagubite si pentru cheltuielile facute de asigurat în procesul civil.

Prin contractul de asigurare se poate cuprinde în asigurare si raspunderea civila a altor persoane decât a celei care a încheiat contractul.

Art. 42. - Drepturile persoanelor pagubite se vor exercita împotriva celor raspunzatori de producerea pagubei.

Asiguratorul poate fi chemat în judecata de persoanele pagubite în limitele obligatiilor ce-i revin acestuia din contractul de asigurare.

Art. 43. - Despagubirea se stabileste pe baza conventiei dintre asigurat, persoana pagubita si asigurator, potrivit contractului de asigurare ori prin hotarâre judecatoreasca.

Pentru stabilirea despagubirii, în cazul evenimentelor petrecute pe teritoriul României, partile sunt obligate, daca nu ajung la înțelegere, sa supuna litigiul solutionarii unui organ de jurisdicție român.

Art. 44. - Asiguratorul plateste despagubirea nemijlocit celui pagubit în masura în care acesta nu a fost despagubit de asigurat, despagubire ce nu poate fi urmarita de creditorii asiguratului.

Despagubirea se plateste asiguratului în cazul în care acesta dovedeste ca a despagubit pe cel pagubit.

Sectiunea a 5-a Alte asigurari

Art. 45. - Dispozitiile prezentului capitol se aplica si în cazul încheierii altor asigurari, în masura în care, prin lege sau prin acorduri internationale la care România este parte, nu se prevede altfel.

Sectiunea a 6-a Reasigurarea

Art. 46. - Prin reasigurare:

- a) asiguratorul, în calitate de reasigurator, primeste prime de reasigurare, în schimbul carora contribuie, potrivit obligatiilor preluate, la suportarea indemnizatiilor pe care reasiguratul le plateste la producerea riscului care a facut obiectul reasigurarii;
- b) asiguratorul, în calitate de reasigurat, cedeaza prime de reasigurare, în schimbul carora reasiguratorul contribuie, potrivit obligatiilor preluate, la suportarea indemnizatiilor pe care reasiguratul le plateste la producerea riscului care a facut obiectul reasigurarii.

Art. 47. - Reasigurarea nu stinge obligatiile asiguratorului si nu stabileste nici un raport juridic între asigurat si reasigurator.

CAPITOLUL III

Asigurarea obligatorie de raspundere civila pentru pagube produse prin accidente de autovehicule

Art. 48. - Persoanele fizice si cele juridice, care detin autovehicule supuse înmatricularii în România, sunt obligate sa le asigure pentru cazurile de raspundere civila ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule pe teritoriul României.

Persoanele care intra pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în strainatate se considera asigurate, în conditiile prezentei legi, daca îndeplinesc una dintre urmatoarele conditii:

- a) poseda documentele internationale de asigurare valabile pe teritoriul României;
- b) numarul de înmatriculare atesta existenta asigurarii potrivit conventiei bilaterale încheiate între Biroul asiguratorilor de autovehicule din România si Biroul asiguratorilor de autovehicule din tara de origine.

Fac exceptie de la dispozitiile prezentului articol persoanele fizice si juridice, pe timpul utilizarii autovehiculelor pentru cursele de întreceri, raliuri sau antrenamente, care se pot asigura facultativ pentru astfel de riscuri.

Art. 49. - Asiguratorul acorda despagubiri pentru prejudiciile de care asiguratii raspund, în baza legii, fata de terte persoane pagubite prin accidente de autovehicule, precum si pentru cheltuielile facute de asigurati în procesul civil.

Despagubirile se acorda indiferent de locul în care au fost produse accidentele de autovehicule, atât în timpul mersului, cât si în timpul stationarii.

Despagubirile se platesc si pentru pagubele produse de existenta sau functionarea instalatiilor montate pe autovehicule, precum si pentru pagubele produse de remorci ori atase.

Art. 50. - Despagubirile se acorda pentru sumele pe care asiguratul este obligat sa le plateasca cu titlu de dezdaunare si cheltuieli de judecata persoanelor pagubite prin vatamare corporala sau deces, precum si prin avarierea sau distrugerea de bunuri.

În caz de vatamare corporala sau deces, despagubirile se acorda pentru persoanele aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru persoanele aflate în acel autovehicul, numai daca acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu detinatorul autovehiculului respectiv.

Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despagubirile se acorda pentru bunurile aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel autovehicul, numai daca acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu detinatorul autovehiculului respectiv, precum si daca nu apartineau detinatorului ori conducatorului autovehiculului, raspunzator de producerea accidentului.

Art. 51. - Despagubirile, astfel cum sunt prevazute la art. 49 si 50, se acorda si în cazul în care cel care conducea autovehiculul, raspunzator de producerea accidentului, este o alta persoana decât asiguratul.

Despagubirile se platesc si atunci când persoanele pagubite nu au domiciliul, resedinta sau sediul în România.

În caz de vatamare corporala sau deces al unei persoane ori de avariere sau distrugere de bunuri, se acorda despagubiri daca autovehiculul care a produs accidentul este identificat si asigurat, chiar daca autorul accidentului a ramas neidentificat.

Art. 52. - În cazul în care, pentru acelasi detinator de autovehicul, la data producerii accidentului exista mai multe asigurari valabile, despagubirea se suporta în parti egale de catre toti asiguratorii.

Asiguratul are obligatia de a informa asiguratorul despre încheierea unor astfel de asigurari cu alti asiguratorii.

Art. 53. - Nivelul primelor de asigurare, limita maxima a despagubirilor de asigurare, termenele de plata, sanctiunile si alte elemente cu privire la aplicarea asigurarii se stabilesc prin hotarâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor.

Art. 54. - Despagubirile se stabilesc pe baza conventiei dintre asigurat, persoana pagubita si asigurator ori, în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotarâre judecatoreasca pronuntata în România.

În cazurile în care despagubirile nu urmeaza sa fie recuperate potrivit prevederilor art. 58, conventia prevazuta la alin. 1 poate fi încheiata si de catre conducatorul autovehiculului raspunzator de producerea accidentului, altul decât asiguratul.

Conventia încheiata numai între asigurat si persoana pagubita, urmata de o hotarâre judecatoreasca de expedient, care consfinteste tranzactia acestora, nu-l obliga pe asigurator la plata.

În cazul stabilirii despagubirii prin hotarâre judecatoreasca, asiguratii sunt obligati sa se apere în proces. Citarea în proces a asiguratorului este obligatorie.

Art. 55. - Despagubirile se platesc de catre asigurator nemijlocit persoanelor fizice sau juridice pagubite, în masura în care acestea nu au fost despagubite de asigurat.

Despagubirile nu pot fi urmarite de creditorii asiguratului.

Despagubirile se platesc asiguratilor, daca acestia dovedesc ca au despagubit pe cei pagubiti si despagubirile nu urmeaza sa fie recuperate potrivit prevederilor art. 58.

Art. 56. - Persoanele care folosesc pe teritoriul României autovehicule înmatriculate în străinătate și nu sunt asigurate în străinătate, potrivit prevederilor art. 48 alin. 2, sau ale caror asigurări expiră în timpul aflării pe teritoriul României, datorează primele de asigurare, corespunzător perioadei de la intrarea, respectiv expirarea valabilității asigurării, până la ieșirea autovehiculului din țară.

La intrarea și ieșirea din țară, organele poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României vor controla documentele de asigurare și vor solicita detinatorului autovehiculului dovada plății primei de asigurare datorate.

Persoanele neasigurate, care nu pot face, la control, dovada asigurării ori a plății acesteia, vor fi îndrumate să achite primele datorate la organele de la punctul de control, desemnate în acest scop.

Art. 57. - Drepturile persoanelor pagubite prin producerea accidentelor de autovehicule se exercită împotriva celor răspunzători de producerea pagubei. Aceste drepturi se pot exercita și direct împotriva asiguratorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a celui răspunzător de producerea pagubei.

Drepturile persoanelor pagubite prin accidente produse de autovehiculele deținute de persoane asigurate în străinătate se exercită împotriva asiguratorului prin Biroul asiguratorilor de autovehicule din România, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 48 alin. 2.

Art. 58. - Asiguratorul recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, în următoarele cazuri:

- a) accidentul a fost produs cu intenție;
- b) accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiuni săvârșite cu intenție, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracțiuni săvârșite cu intenție;
- c) accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încearcă să se sustragă de la urmărire;
- d) persoana răspunzătoare de producerea pagubei a condus autovehiculul fără consimțământul asiguratului.

Art. 59. - Asigurații sau reprezentanții acestora sunt obligați să înștiințeze în scris asiguratorul despre producerea evenimentului asigurat în termen de 4 zile lucrătoare de la data acestuia, cu excepția cazurilor de forță majoră în care termenul de 4 zile lucrătoare începe de la data încetării acestora.

CAPITOLUL IV

Fonduri de protecție

Art. 60. - În vederea protejării asiguraților, prin contribuția asiguratorilor, se constituie Fondul de protejare a asiguraților destinat plăților de despăgubiri și sume asigurate în caz de faliment al societăților comerciale din domeniul asigurărilor.

Fondul se va constitui și se va administra de către Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din Ministerul Finanțelor, care va stabili anual o cota procentuală ce se va aplica asupra volumului de prime brute încasate de societățile de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare și va elabora norme privind utilizarea acestuia.

Art. 61. - În vederea protejării victimelor accidentelor de circulație auto, soldate cu vătămări corporale sau decese, în care autorul a rămas neidentificat și autovehiculul este neasigurat, se constituie Fondul de protecție a victimelor strazii.

Acest fond se va constitui și se va administra de către Biroul asiguratorilor de autovehicule, care va stabili o cota procentuală ce se va aplica asupra volumului de prime brute încasate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto de către societățile autorizate și va elabora norme privind utilizarea fondului, cu avizul Ministerului Finanțelor.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 62. - Pentru neplata la termen a sumelor destinate fondurilor constituite conform art. 60 și 61 se calculează majorări de întârziere, conform normelor elaborate de către Ministerul Finanțelor. Majorările de întârziere vor fi virate în contul fondurilor respective.

În cazul repetării faptei de la alin. 1 se poate lua și măsura suspendării activității, de până la un an.

Art. 63. - Refuzul societății comerciale autorizate de a încheia asigurarea obligatorie, la cererea asiguratului, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 2.000.000 lei, putându-se lua și măsura suspendării activității, pe o perioadă de până la un an.

Art. 64. - Încălcarea de către persoanele fizice și juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 200.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării.

Art. 65. - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 63 din prezenta lege se fac de către personalul de specialitate din Ministerul Finanțelor, împuternicit în acest scop, iar cele prevăzute la art. 64, de către ofiterii și subofiterii de poliție.

Art. 66. - Pentru măsura de suspendare a activității societății comerciale, prevăzută la art. 63, și, respectiv, de reținere a certificatului de înmatriculare, prevăzută la art. 64, contestația se va depune la instanțele de judecată competente, potrivit legii.

Art. 67. - Nivelul amenzilor de la art. 63 și 64 se va actualiza prin hotărâri ale Guvernului, în corelație cu indicii de inflație.

Art. 68. - Reglementarea privind contravențiile prevăzute la art. 63 și 64 se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 69. - Organele de poliție, unitățile de pompieri și celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidente de autovehicule sau alte evenimente, după caz, vor comunica, la cererea asiguratorilor, actele și datele cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la pagubele provocate în vederea stabilirii și plății de către asiguratorii a despăgubirilor și a sumelor asigurate.

Art. 70. - Prezenta lege intra în vigoare începând cu data de 1 februarie 1996.
Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga: Titlul XIII, Cartea I "Despre contractul de asigurare", din Codul comercial, Decretul nr. 471/1971 cu privire la asigurarile de stat, republicat în 1988, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.715/1971 pentru stabilirea unor măsuri în executarea Decretului nr. 471/1971, Hotărârea Guvernului nr. 387/1990 privind unele măsuri în legătura cu asigurarea autovehiculelor, precum și orice alte dispoziții contrare.

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NASTASE

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PRESEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 29 decembrie 1995